

BINEVESTITORUL

Anul XIII — 1936.

No. No. 3 - 4

Chișinău.

„Ce frumoase sînt pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceți-vă în toată lumea și povăduiți VESTEȘTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice faptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întîi a Iudeului, apoi a Grecului.“

(Rom. 1,16).

Măturați aluatul cel vechi, ca să fiți o plămădeală nouă, cum și sunteți, fără aluat; căci HRISTOS, MIELUL NOSTRU DE PAȘTE, a fost jertfit pentru noi. Să prăznuim dar Paștele, nu cu un aluat vechi de răutate și viclenie, ci cu azimele curăției și adevărului.

(Ep. 1 Cor. 5:7-8).

Instituirea Pessach-ului.

Domnul a zis lui Moise și lui Aaron în țara Egiptului:

„Luna aceasta va fi pentru voi cea dintîi lună, ea va fi pentru voi cea dintîia lună a anului. Vorbiți întregii adunări a lui Israel, și spuneți-i: În ziua a zecea a acestei luni, fiecare om să ia un miel de fiecare familie, un miel de fiecare casă. Să fie un miel fără cusur, de parte bărbătească. Să-l păstrați pînă în ziua a patrusprezecea a lunii acesteia și toată adunarea lui Israel să-l junghie seara. Să ia din sângele lui, și să ungă amîndoi stîlpii ușii și pragul de sus al caselor unde îl vor mânca. În noaptea aceea, Eu voi trece prin țara Egiptului, și voi lovi pe toți întîii născuți din țara Egiptului, dela oameni pînă la dobitoace; și voi face judecată împotriva tuturor zeilor Egiptului: Eu, Domnul. Sângele vă va sluji ca semn pe casele unde veți fi. Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie, atunci când voi lovi țara Egiptului. . . .“

Poporul nostru a ascultat atunci porunca Stăpînului, a junghiat mielul, a uns stîlpii și pragul cu sângele său,

iar când a trecut îngerul Domnului, casele însemnate au scăpat neatînse. Celelalte au trebuit să sufere însă pedeapsa grozavă a morții, pedeapsa distrugerii. Israel—poporul sfînt—a biruit, pe când Egiptul—desfrîul—a fost lovit în primii săi născuți. Egiptenii au trebuit să sufere pedeapsa; ei n'aveau semnul sîngelui mielului; casa oricui n'avea stîlpii și pragul uns în sângele mielului, a căzut sub judecata Domnului.

Astfel au putut să iasă luptătorii lui Dumnezeu—Israeliții—din țara urii, din țara robiei. Au mers drum lung și greu, drum de arșită cumplită, au trecut nevoi grele, ce duceau și pînă la lupte crâncene cu cetele dușmane care le țineau calea. Mănați de brațul puternic al Creatorului, Israeliții ajunseră în pustiul Moabului; într' al 40

an al exodului, în prima zi a luni a 11, Moise le împroaspătă voința Domnului:

„Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui, pe care ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău îți va da înțaietate asupra tuturor neamurilor depe pământ. Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus, și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini. . . .

Dar dacă nu vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, Domnul te va bate cu buba rea a Egiptului, te va lovi cu nebulie, cu orbire, cu rătăcire a minții și vei băjbăi pe întunec ziuă 'namiază mare, ca orb l pe întunec, vei fi de pomină, de batjocură și de răs, printre toate popoarele la care te va duce Domnul. Străinul care va fi în mijlocul tău se va ridica tot mai sus peste tine, iar tu te vei pogori tot mai jos. Domnul va aduce de departe, dela marginile pământului, un neam care va cădea peste tine ca un sbor de vultur, un neam al cărui limbă n'o vei înțelege. După cum Domnul se bucura să vă facă bine și să vă înmulțească, tot așa Domnul se va bucura să vă piardă și să vă nimicească; și veți fi smulși din țara pe care o veți lua în stăpânire. Domnul te va împrăștia *printre toate neamurile*, dela o margine a pământului până a cealaltă între aceste neamuri nu vei fi liniștit și nu vei avea loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Domnul îți va face inima fricoasă, ochii lăncezi și sufletul îndurerat.

Viața îți va sta nehotărâtă înaintea ta, vei tremura zi și noapte, nu vei fi sigur de viața ta. În groaza care-ți va umple inima și în fața lucrurilor pe care ți le vor vedea ochii, dimineața vei zice: „O, de-ar veni seara!“ și seara vei zice: „O, de-ar veni dimineața!“ **Și Domnul te va întoarce în Egipt** și vei face drumul despre care-ți spusese „Să nu-l mai vezi!“ (5 Moise 28).

Însă, vai, ce durere amarnică! Astăzi poporul Israel a căzut A căzut jos, jos din ce în ce mai adânc și mai departe de slava Dumnezeului său. Poporul Israel s'a abătut dela calea divină și după cum i se împliniseră toate binecuvântările, tot așa i s'au împlinit toate nenorocirile: lovit de buba Egiptului; lovit de rătăcire a minții și de orbire; batjocorit de toate neamurile în mijlocul cărora l-a aruncat Dumnezeu; de departe a venit neamul cu sborul de vultur—**AQUILA ROMANA**—a cărui limbă n'o înțelegea, un popor, care l-a împrăștiat în toate

drumurile lumii smulgându-l din Eretz Israel. Evreii n'au un loc de odihnă pentru talpa piciorului lor, ci sunt fugăriți din Spania în Franța, din Rusia în Polonia, din Germania încotro bate vântul; Evreii lăncezesc, au inimă fricoasă și suflet îndurerat; n'are Israelul siguranță de viața sa el trebuie se tremure zi și noapte.

Dar cel mai grozav lucru este că poporul Israel (unii îi contestă pâna și dreptul de a se numi popor, fiindcă n'au nici țară, nici limbă proprie—ebraica—ci, ca să se poate face înțeles, trebuie să recurgă la tot felul de idiomuri) **a ajuns iarăși în Egiptul blestemat.**

Nu numai în Egiptul material, ci, mai ales, în Egiptul spiritual. Dacă eri, în Egiptul material, străbunii noștri au fost robi care clădeau în sudoarea frunții lor piramidele—mormintele faraonilor—astăzi, în Egiptul spiritual, noi suntem robi cari clădim din greu și cu multă obidă piramidele—mormintele—**NOASTRE**. Frații mei, noi suntem astăzi robii păcatului. Faraonul timpului—Satan—ne-a înlănțuit inima și cugetul cu lanțurile glodoase ale necurăteniei și ne silește, cu un biciu care lasă urme adânci, să ne lucrăm mereu propria noastră piramidă, propriul nostru mormânt.

Nu pierdeți însă nădejdea, copii ai lui Israel! Dumnezeu nu a părăsit pe poporul Său, pe care l-a ales dinaintea! Nu l-a părăsit nici azi, după cum nu l-a părăsit nici eri. La **prima** eșire a noastră din Egiptul înjosirii trupului, Domnul ne-a pus la dispoziție un miel jertfit, pentru a feri casele unse cu sângele mielului de judecata Sa. Pentru **ultima** noastră eșire din Egiptul înjosirii trupului și sufletului, Domnul în nemărginita sa milă și iubire, ne dăruște iarăși un miel jertfit, mai bun și mai neprihănit decât primul, un miel care este însuș Messia, vestit prin profetul Ieșai ben Amotz : (53, 7).

„גוש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח
יובל וכרחל לפני גויה נאלמה ולא יפתח פיו :
(Trad. : . . . Când a fost chinuit și asuprit,

n'a deschis gura deloc, ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n'a deschis gura).

După vre-o 800 de ani când Iochanan ben Zacharia a văzut pe Ieșua venind la el, a zis:

הנה שה האלהים הנשא השמח העולם

(Trad.: Iată mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii).

Scumpii mei frați! Fie-vă, după 2000 de ani de robie, însfârșit milă de sărmănele voastre suflete! Nu disprețuiți pe acest miel al Domnului—Ieșua haMașiach—care a fost jertfit **PENTRU VOI**. Vino, mult iubitul meu

cititor, în această zi de Pessach, la mielul paschal, unge-ți amândoi stâlpii și pragul de sus al inimii tale cu sângele acestui Miel. Astfel vei fi primit și împăcat cu Dumnezeu lui Iacob, Care te va binecuvânta. Iar când în ziua judecării, va trece Ingerul Domnului să lovească primii născuți ai Egiptului, pe **TINE** nu te va nimici nici o urgie, căci stâlpii și pragul casei tale sunt însemnați cu scumpul sânge al Mielului lui Dumnezeu, Isus Hristos.

Aharon ben Gabay.

„CURCUBEUL în NOR“.

„Ținta iubirii lui Dumnezeu“.

Mărit să fie Domnul care vrea pacea robului Său (Ps. 35,27).

Oare ce este pacea?.. Viața cea-stă veselă și strălucitoare, cupa plină, bogăția, slava acestei lumi, bucuria căminului tău? Toate aceste bunuri luate fără mulțumire pot să se facă o cursă pentru suflet, ascunzând toate țintele înalte ale vieții. Dimpotrivă, pacea, vorbind duhovnicește, este — Domnul care ne conduce prin văi adânci de înjosire, luând dela noi, ca odată dela Iov, bogăția, sănătatea, familia, pentruca noi să cădem la picioarele Lui și să strigăm:

„Binecuvântat să fie numele Atotputernicului!“.

Deci pacea adevărată este cu totul altceva decât pacea pe care lumea o prețuiește: pacea adevărată este temelie pe care apare curcubeul făgăduințelor.

Dumnezeu ne zâmbește din rouă străvezie,—lăcrimile durerii. Lui îi este prea scump starea noastră sufletească, ca să ne lase să trăim în lumea de minciuni și fărâdelegi.

Când Domnul vede că noi nu vrem să ne facem datoria noastră, sau o neglijăm, că inima noastră s'a împietrit și că iubirea către El este înăbușită de grijurile lumești, atunci El ne trimete încercări, ca să ne trezim și să nu rămânem în mlaștina poftelor pământești.

Acum nu pot înțelege aceste încercări și cu lacrimi întreb: „Dece năruirea această a fericirii mele pământești; dece speranțele s'au spulberat așa de repede și planta fericirii a Uvesteșit așa de repede?“.

Răspunsul este simplu. Dumnezeu are în vedere mai întâi sufletul tău. Crede că și „Eben-Ezerul“ tău se va ridica, când tu vei trece prin focul încercărilor. Toate durerile trimise de Dumnezeu au un sens precis. Dumnezeu pune mâna Sa pe tine și te conduce pe căile necunoscute, pe care tu nu le-ai fi ales nici odată. Cuvântul lui Dumnezeu îți zice cu iubire: „Prea iubitule, doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine și sănătatea trupului tău să sporească tot așa cum sporește sănătatea sufletului tău“ (3 Ioan 2).

Fii liniștit în increderea, că totul este spre binele tău. Nu murmura, ci mulțumește lui Dumnezeu pentru durerile pe cari El ți-le trimete, pe cari tu cu încredere le poți pune pe El. El îți dorește fericirea pământească și cerească și nu-ți va trimete ispită peste puterile tale, nu-ți va trimete o lovitură fără de folos. Predă-te în brațele Lui și El te va conduce.

. . . „Și când voi strânge norii deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor“.

(Din „Curcubeul în nor“).

BUNAVESTIRE.

Avem în cer un Tată, care ne iubește și ne cheamă, ca noi, când va veni timpul să părăsim lumea aceasta, să putem intra în locașurile cerești nespuse de frumoase și să trăim împreună cu El. Cartea Lui cea Sfântă—Biblia—ne arată calea spre cer și ne spune, că în Împărăția Cerească vor intra numai oameni fără prihană. În cer nu există oameni răi.

Însă orice om se simte păcătos și cu inima destul de murdară. Adeseori vin gânduri proaste, iesă din gură cuvinte goale și de multe ori omul face și fapte urâte. În locașul ceresc e fără putință să intre cineva nespălat și nepregătit. Tatăl nostru cel Ceresc ne-a dat totul, pentru, ca omul să capete o inimă nouă și curată. Însă această se poate afla printr'o singură cale, hotărâtă de Tatăl.

Trebuia, ca cineva nevinovat să moară pentru păcatele noastre. Nu s'a găsit nimeni pe pământ să aducă această la îndeplinire, fiindcă toți au păcătuit. Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, era fără păcat; El a zis, că vine să moară pentru păcatele noastre. Iubi-

rea Tatălui față de noi e așa de mare, încât și-a dat Unicul Său Fiu pentru păcatele noastre, ca noi să intrăm în împărăția Cerului.

Domnul Isus a lăsat slava cerească, s'a înjosit și a luat chipul și asemănarea omului. A venit în lume ca copil, a avut mamă, ca și noi, s'a născut într'un mediu sărac, dar a crescut fără păcat. El cunoștea munca grea și s'a ocupat de ea până ce i-a venit ceasul Lui să părăsească casa părintească și să ne deschidă calea liberă de păcat.

El a luat păcatul întregii lumi—păcatul a fiecărui om, și a dus pedeapsa pentru fiecare om. Biblia—Cuvântul Lui Dumnezeu—ne spune că asupra noastră nu zace nici-o condamnare, fiindcă Domnul ne-a ispășit. Noi scăpăm de robia păcatului cu o singură condiție, dacă primim personal pe Hristos, Mântuitorul celor păcătoși.

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentruca noi, fiind morți față de păcate se trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui ați fost vindecați“ (I Petru 2: 24).

Puterea Evangheliei în Abisinia.*)

Suferințele lui Beru.

Dela anul 1870 Beru stă în fruntea misiunii și a creștinilor falași; tot în anul acesta el a avut bucuria să vadă mama sa, întoarsă la Hristos. Desigur multe lupte îl așteptau, dar aceasta nu l-a înfricoșat.

Iudeii l-au reclamat înaintea guvernatorului și pe urmă chiar înaintea regelui. Beru însă a știut să apere cauza Evangheliei așa de bine înaintea împăratului, că acesta a rușinat mult pe Iudei. Încă înainte anului 1863, când misionarii au fost închiși în temniță, el s'a declarat cu bărbăție înaintea lui Theodorus pentru Hristos și slujitorii Săi—misionarii, ceace a produs asupra domnitorului o impresie

foarte mare și rezultatul fu că Beru a fost pus în libertate. Prin el și ajutorii săi mai multe sute de falași s'au întors la Domnul. Adeseori el a suferit lipsuri și a fost în multe strâmtorări, cari l-au apropiat de margina mormântului. Însfârșit corpul său a început să se facă din ce în ce mai neputincios. În anul 1885 în țară au năvălit dervișii*) cari au omorât pe mai mulți convertiți ce n'au vrut să se lepede de credința în Hristos; mulți din ei au fost luați sclavi. În urma devăstărilor săvârșite de mahomedanii s'a stârnit foametea și mulți falași credincioși au murit. În nevoile acestea s'au epuizat ultimele puteri ale lui Beru și la 30 August 1890, el a murit în vârsta numai de 50 de

*) Cont. din No. 1-2, 1936.

*) Călugări mahomedani.

ani. Viața lui s'a stins în serviciul lui Hristos pentru frații săi; iubirea lui Hristos, care l-a mântuit, nu l-a lăsat în pace cât timp vedea pe co-naționalii săi încă departe de Mân-

titorul lor. „Dacă trăim, pentru Domnul trăim, dacă murim, pentru Domnul murim”—aceste cuvinte se pot citi clar în viața și moartea lui Beru.

Tradus de P. M. N.

Bunătatea de inimă și tăria de caracter.*)

A fi prietenul oricui înseamnă adeseori a nu fi prietenul nimănui. Altminteri faci prostia de a fura dela familia ta, ca să ajuți pe străini și ajungi frate cu cerșetorul. În binefaceri, ca și în toate, este nevoie de înțelepciune și unii ar trebui să meargă la școală ca s'o învețe. Un om binevoitor poată să fie crud față de copiii lui, dacă le ia pânea dela gură, ca s'o dea acelora care-l numesc om darnic, cari după aceea își rād de prostia lui. Foarte adeseori, cine împrumută pe altul cu bani pierde și banii și prietenii; și cine girează pe alții ajunge să nu se mai poată gira pe sine. Ascultă sfatul lui Ion Plugarul și nu mai gira decât atât cât ai plăcere să pierzi. Adu-ți aminte de Cuvântul lui Dumnezeu care zice: „Cine se pune chezaș pentru altul păgubește, dar cine să ferește de chezașie este sigur“.

Când suntem nedreptățiți, batjocoriți, din pricină că suntem creștini, trebuie să răbdăm fără să ne mâniem; să nu ne arătăm însă ca și cum nici n'am simți, pentru că lucrul acesta va încuraja pe vrăjmașii noștri să ne dea o nouă lovitură. Cine se lasă înșelat de două ori de acelaș om este pe jumătate tot atâta de rău ca înșelătorul;

și aproape tot așa este și la batjocuri, pentru că dacă nu ne apărăm dreptul nostru, atunci noi suntem de vină când nu ni se dă. Pavel era gată ca din pricina Stăpânului lui să sufere lovituri; n'a uitat însă să spună slujbaşului că este cetățean roman; și când acei domni voiau să-i dea drumul din închisoare pe ascuns, el a zis: „Nu așa; ci să vină ei înșiși și să ne scoată afară“. Creștinul este cel mai blând om din lume, totuși este și el om. La foarte mulți oameni, nici nu este nevoie să le mai spui acest lucru, fiindcă, de îndată ce simt că cineva vrea să le facă vreun rău, ei, întocmai ca niște cai, încep să sforăe; mult înainte de a ști dacă este un hoț în curte sau dacă a scăpat calul din grajd, ei deschid fereastra și trag cu pușca. Primejdioși vecini sunt aceștia! Ai putea mai de grabă să te aștepți să-ți faci un scaun pe fruntea unui taur decât să ai tihnă în apropierea lor. Nu lega prietenie cu omul mănios și nu te întovărăși la drum cu omul furios. „Cel încet la mânie este cu multă pricepere, dar cel iute cu duhul înalță nebunia“. „Dacă vezi pe un om grabnic la vorbire este mai multă nădejde dela un nebul decât dela el“.

(Va urma).

(„Din cartea „Cuvintele lui Ion Plugarul.“)

*] Cont din No. 1-2, 1936.

Comunitatea Unita a Creștinilor după Evanghelie Evrei și ne-evrei

*felicită pe toți copiii lui Dumnezeu cu sărbătoarea Învierii
Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a înviat pentru o
viață nouă. Să ne ajute Domnul, ca să trăim pentru Cel
ce a murit și a înviat pentru noi (2 Cor. 5,15).*

Cauzele tragediei poporului Evreu.

Din multele rezoluții ale ultimului congres sionist, una sună astfel:

„Congresul recunoaște, că una din **cauzele tragediei poporului Evreu** este că poporul n'are țară și pământ. Intoarcerea poporului evreu în Eretz Israel (Palestina) este în esența **întoarcerea la pământ**.

Această tragedie a poporului evreu, durează aproape 2000 de ani. Evreii n'au țară, n'au templul, n'au împărat, și n'au jertfă. Ce este dar cauza principală a tragediei evreiești? Oare cauza această să fie lipsa pe pământ? Ce spun profeții despre cauza tragediei? Profetul Osea zice: *„Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda. Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi!“* (Osea 4,6). Și Isaia zice: *„Vedeți, din pricina fărădelegilor voastre ați fost vânduți“* (Isaia 50,1). Lipsa de pământ a poporului evreu este un rezultat al nenorocirii sale. Poporul Evreu n'are nici un fel de fundament în viață, altfel ar fi știut cauzele tragediei sale. Intoarcerea în țara părinților, încă nu înseamnă întoarcerea către Dumnezeu-ul părinților. Intoarcerea la pământul și limba strămoșilor, nu este întoarcerea adevărată, fiindcă ei sunt încă departe de Dumnezeu.

Cuvintele și învățăturile omenești au mai multă valoarea în ochii poporului Evreu, decât cuvântul lui Dumnezeu. Datinile conducătorilor au mai multă autoritate decât Poruncile lui Dumnezeu. Acei Evrei, care resping învățăturile talmudului, prețuind numai cuvântul lui Dumnezeu, nu sunt priviți cu ochi buni. *„Fiindcă ai lepădat cunoștința“, — „căci până în ziua de astăzi măhramaua lui Moise acopere fața lui Israel“,* el nu poate vedea

adevăratul sens al poruncilor lui Dumnezeu. Ei rămân la litera legii, succesc cuvântul lui Dumnezeu într'ășa fel că el rămâne fără de putere și viață.

„Din pricina fărădelegilor voastre ați fost vânduți“, această e cauza principală, de ce Evreii sunt fără temelie în orice ramură a vieții.

Blestemul lui Dumnezeu rămâne în putere din cauza necredinței poporului Evreu. El este nesfințit, cu păcatele neiertate, și dacă se întorc pe pământul sfânt, numai i-l pângăresc. *„Pentru mulțimea nelegiuirilor tale, pentru marele număr al păcatelor tale, te-am făcut să suferi aceste lucruri“* (Ieremia 30,15). *„Domnul l-a smerit, din pricina mulțimii păcatelor lui“* (Plângerile 1,5). Orbirea rămâne până în ziua de astăzi pe conducătorii și poporul Evreu. După congresul de 14 zile cu o mulțime de discursuri, n'au găsit adevărata cauza a tragediei sale.

Cauza cea mai adâncă a tragediei poporului evreu, va fi înlăturată de către Isus Hristos, fiindcă el poartă păcatele lor. Așa se înțelege cuvântul profetului Isaia, când vorbește despre Robul Domnului care suferă: *„El era zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți“* (Isaia 53,5). *„Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într'o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor“* (Isaia 53,11). O, dacă ar veni timpul acela, când poporul Evreu își va deschide ochii și inima pentru Păstorul cel bun, Fiul lui David. El a luat asupra Sa cauzele tragediei poporului Evreu.

Tradus de I. T.

Vizita fr. și s. Marzinkowsky.

Mulți știu că eu m'am întors la Hristos prin mărturia fr. Marzinkowsky. Cuvintele și viața lui a fost un

imbold puternic să cred în Mesia—Hristos. Prin puterea lui Dumnezeu am devenit om nou, un israelit adevărat.

vărat. De atunci păstrez în sufletul meu sentimentul de recunoștință și mulțumire față de acest barbat al lui Dumnezeu.

Înainte de război când am fost persecutat pentru credința în Hristos, fr. Marzinkowsky m'a vizitat în închisoare, încurajându-mă să fiu credincios și în suferință.

Prima vizita pe care a făcut-o fr. Marzinkowsky Comunității Evreilor-Creștini din Chișinău a fost în anul 1931. Aci ne-am întâlnit într'un mediu cu totul deosebit de acela, când noi ne-am despărțit două zeci de ani înapoi. Mult timp a trecut, însă el a rămas același, tânăr la suflet și cu gânduri idealiste. Războiul, revoluția, închisoarea nu l-au putut schimba, și el a rămas optimist, plin de viață și dornic de a mărturisi pe Domnul.

Întâlnirea noastră a fost plină de bucurie și binecuvântare Dumnezească. Pe atunci comunitatea noastră trecea prin grele încercări și prezența fr. Marzinkowsky a fost o mare mângâiere pentru noi toți.

A doua vizita fr. Marzinkowsky a făcut-o cu soția sa, cu care s'a căsătorit în Palestina. Ea este fiica arheologului german Schumacher, care a desgroat orașul biblic Meghido. Ea este un suflet cu înalte însușiri. Ei au sosit la Chișinău în ajunul sărbătorilor de Crăciun. Bucuria ne-a fost mare.

În ajunul Crăciunului, credincioșii s'au adunat într'un cerc intim. Fr. și s. Marzinkowsky erau în mijlocul nostru. Fr. Marzinkowsky a citit în limba ebraică despre nașterea lui Isus,

iar cei prezenți au cântat cântarea îngerească „Slava lui Dumnezeu în înălțimi și pe pământ pace“ în ebraică, română, rusă și evreiască-jargon.

Adunările de Crăciun și Anul Nou au fost arhipline și multe suflete noi au venit să asculte cuvântul lui Dumnezeu din gura fr. Marzinkowsky.

A treia zi de Crăciun am plecat la Tighina unde am ținut o serată Evangelico-muzicală în Sala Primăriei „Auditorium“. Afară de fr. și s. Marzinkowsky au mai plecat coriștii și muzicanții comunității noastre Unite a fraților Evrei și Ne-evrei. Am fost peste 40 de persoane. Publicul a ascultat cu mare atențiune cuvântarea fr. Marzinkowsky, cântările corului și orchestrei. Serata a durat până la ora 12 noaptea. După terminarea seeratei am plecat la frații Bapțiști. Ei ne-au arătat o iubire deosebită. Am petrecut cu ei până la ora 5 dimineață. Eram oboșiți, însă inimile erau pline de bucurie. De acolo am plecat direct la gara spre a ne întoarce la Chișinău.

În ziua de 6 Ianuarie a avut loc serata muzicală cu participarea fr. Vranceanu și a fraților musafiri din București: din comunitatea Creșt. după Evanghelie fr. Schell (tenor) absolvent al Conservatorului și din Comunitatea Baptistă evreu fr. Gabe, (Student în litere și pianist). Fr. Marzinkowsky a ținut o cuvântare splendidă despre „Hristos și muzică“. Cuvântarea a fost într'adevăr o muzică compusă din cuvinte. Ascultătorii au fost încântați de tot ce au auzit. Lăudat și mărit să fie Domnul pentru mila și îndurarea Sa!

L. Averbuch.

(Extras din „Blagovestnic“).

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

După plecarea fr. și s. Marzinkowsky ne-a mai vizitat fr. Billester din America. Tablourile luminoase, pe care le-a adus cu el și ni le-a explicat cu atâta înflăcărare, că au trezit în credincioși dorința după o viață mai spirituală.

În comunitatea Evreilor—Creștini a avut loc un important eveniment. Cu ajutorul lui Dumnezeu comunitatea și-a cumpărat un mic teren pentru casă de rugăciuni. Terenul acesta se află în partea orașului cea mai populată de Evrei. În apropiere se află că-

teva sinagogi. Lucrul de evanghelizare al acestui loc ne stă înainte. Pentru cumpărarea acestui teren cu construcțiile ruinate, comunitatea a cheltuit tot ce a avut. Iar pentru zidirea unui locaș de rugăciune nu are mijloace materiale. Totuși, sperăm că Domnul și în viitor ne va trimite ajutor prin copiii Săi și lucrul mareț al Evangheliei printre poporul Israel din orașul Chișinău se va desvolta spre slava și mărirea Mântuitorului nostru Isus Hristos.

La sfârșitul lui Martie ne-a vizitat a două oară D-r. Conrad Hoffman din

America. El este un amic al Evreilor. Și și-a consacrat viața pentru răspândirea Evangheliei și intronarea păcii între Evrei și Creștini prin Isus Hristos. El a stat în Chișinău o singură seară. A luat parte la ora de rugăciune a fraților Baptiști, iar după rugăciune a petrecut în cercul intim a fraților Evrei-Creștini din sala „Bethel“ până la ora 12 noaptea. Minunat lucru: Evreii și alte națiuni împreună slăvesc pe Dumnezeu. Hristos ne-a adunat din diferite colțuri și națiuni și a alcătuit un singur popor, poporul lui Dumnezeu. Lăudat să fie Mântuitorul!

EXTRAGERI DIN TALMUD *).

NOE.

Rav Guno învață după cuvintele lui rabi Iozé:

— În timpul de o sută și douăzeci de ani înainte de potop Iehova prevenea pe oamenii, dar văzând îndărătnicia lor, porunci lui Noe să înceapă construirea corăbiei.

Începu Noe să sădească cedri.

— Pentru ce îți sădești cedri? întrebau oamenii.

Și el răspundea:

Domnul hotără să trimeată potopul pe pământ, și-mi porunci să construiesc corabia, ca să mă scap eu și familia mea.

Și râdeau oamenii de Noe și-și băteau joc de el. Râdeau oamenii când vedeau cu ce stăruință Noe uda cedrii din pădure. Și râdeau când vedeau că taie pomii în scânduri.

*) Tălmăcirii sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Toate prevestirile au fost zădarnice,—și potopul s'a început.

Văzând pieirea fără scăpare, oamenii în furie nebună vroiau să răstoarne corabia, dar după porunca lui Dumnezeu ea a fost înconjurată de lei.

* * *

Din toți uriașii a scăpat numai Og, regele vasanilor. El a fost luat de Noe pe corabie, după ce a jurat că va fi robul lui și a neamului lui pe vecie. Și Noe îl hrănea printr'o gaură ce a făcut-o în pereții corăbiei.

* * *

Porumbelul lăsat de Noe s'a întors cu o ramură de maslin în cioc. Și s'a rugat porumbelul Domnului:

— Dumnezeule! Mai bine hrană, amară ca frunzele maslinului din mâinele Tale, decât o hrana, ca mierea, din mâinele omului.

Observați noua adresă!

Comunitatea Evreilor-Creștini s'a mutat în localul ei propriu și deaceia rugăm a trimite toată corespondență Comunității Evreilor-Creștini și a Comisiunii Confesiunii Evanghelice pe adresa:

1) Comunitatea Evreilor-Creștini a Noului Testament

str. Gheorghe Lazăr No 90 (fost Petropavl.)
Chișinău—Basarabia—România.

2) Comisiunea Confesiunii Evanghelice

str. Gheorghe Lazăr No. 90 (fost Petropavl.)
Chișinău—Basarabia—România.

Abonați-vă pe anul

== 1936 ==

„BINEVESTITORUL“

In românește 18 lei

In rusește 20 lei

In evreește 14 lei

In străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,

Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.

Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.